

*Tudi jaz vam pravim:
Prosrite in vam bo dano!
Iščite in boste našli!
Trkajte in se vam bo odprlo.
Lk 11,9*

*Gospod Jezus,
moraš mi oprostiti!
Včasih ne vidim velike razlike
med vladarji narodov in poglavarji Cerkve.*

*V zgodovini najdem papeže,
ki niso bili nič drugačni od cesarjev;
kardinale z dolgo vlečko,
kakršno so nosili knezi;
škofe, mogočne in strašne;
duhovnike »gospodarje« svojih ovčic.*

*Tudi danes v tvoji Cerkvi
ne vidim vedno, da bi veliki
postali služabniki malim;
ne vidim vedno, da bi prvi služili zadnjim.*

*Gospod Jezus, moraš mi oprostiti!
Mogoče po srcu so,
kakor pravijo, služabniki služabnikov.
In jaz gledam preveč na zunanost.*

*Toda bilo bi tako lepo,
če bi veliki v Cerkvi
tudi na zunaj
bili, tako kot ti, služabniki vsem.*

*Tonino Lasconi
365+1dan s Teboj, str.146*

Vsebina

- Uvod
- **Osrednja tema: RAZVEZANI IN ODDALJENOST OD CERKVE**
- Utrinek: **Sadna zapoved**
- **Medsebojni odnosi:** ALI SMO RAZVEZANI ODDALJENI ČLEN KATOLIŠKE CERKVE NA SLOVENSLEM
- **Odmevi:** Obisk škofa Glavana na januarskem srečanju skupine SRCE
- **Iz prejšnjih srečanj:** Boleči izrazi
- Koledar prireditev v februarju in marcu
- Oglasi, obvestila

Uvod

Današnja številka glasila je v celoti posvečena tematiki, ki se nas razvezanih še zlasti dotika: oddaljenosti od Cerkve. Tema ni izbrana naključno, saj je letošnje pastoralno leto posvečeno oddaljenim in obrobim, kamor nas razvezane vse preradi uvrščajo razni »pravičniki«, pa tudi zato, ker razvezani v Cerkvi iščemo prostor, kamor bi se umestili, se čutili sprejete in skušali najti razumevanje - ne le zato, ker bi potrebovali pomoč, pač pa, da bi postali enakovreden člen Cerkve. Radi bi začutili, da vsaj v Cerkvi nismo zapostavljeni, in nas ne bi venomer opozarjali na to, kar se nam je pripetilo. Nihče ne vidi rad, če ga neprestano opozarjajo na njegov položaj, storjeno napako ali ga postavljajo v ozadje, ker se mu je nekoč pripetilo nekaj, kar je v neskladju s pričakovanji - ob tem pa seveda pozabljajo, da si nismo sami izbrali take poti. Po svojih sobratih želimo začutiti, da je Jezus prišel na svet za nas vse, nas ljubi in sprejema ... Res je odnos z Bogom stvar osebne vere in ga ne more in ne sme omajati mnenje ljudi, res pa je tudi, da smo ljudje socialna bitja in nam ne zadošča le molitev v tišini, pač pa želimo radosti verovanja deliti z vsemi verniki in se tako počutiti sprejeti z vsemi svojimi bremenimi.

Helena

Cerkev na slovenskem želi biti letos skozi celotno cerkveno leto pozorna do obrobni in oddaljenih. Takšni niso le tisti, ki jih morda mi imamo za takšne npr.: ločeni, tisti, ki živijo v izvenzakonski skupnosti, tradicionalno verni, vse mamice, ki so splavile in vsi, ki so jim pri tem pomagali. Oddaljen ni le tisti, ki gre enkrat na leto k maši, drugače pa Boga ne jemlje resno.

Če smo iskreni, lahko tudi vsak izmed nas prizna, da je oddaljen. Najprej od Boga, potem od sebe, drugih in stvarstva – skratka oddaljen od smisla svojega zemeljskega potovanja. Vsako naše slabo dejanje ali greh je oddaljevanje od Njegove ljubezni do nas samih, bližnjih in stvarstva. V tem smo si vsi podobni. Zato si povzročamo tudi več medsebojnega gorja in trpljenja.

Rad bi opisal nekaj konkretnih razsežnosti te oddaljenosti in odtujenosti, da se ji bomo vsi skupaj lažje postavili po robu.

V zahodni družbi so se neverjetno povečale možnosti izbiranja. Danes si vsak lahko izbere zakonca po svojem okusu in ga, kadar se mu zdi, tudi zapusti. Ne pozabimo, da so stoletja zakonskega partnerja narekovali ekonomski ali politični razlogi. Vsak si lahko izbere tudi šolo ali univerzo, kjer bo študiral. Že kot otroci si izbiramo svoje igrače, obleko in hrano. Na vseh ravneh živimo v slogu preklapljanja kanalov in pritiskanja na gumba.

Prevladujoča miselnost daje prednost predvsem subjektivnemu, enkratnemu in lastnemu. Osebo se enači s privatnim in samoljubnim. Glas »kulture« nas prepričuje, naj se ne odpovemo ničemur, ampak uživjmo in poskusimo vse. Internet verjetno še posebej dobro prikaže naš trenutni položaj. Vse je na razpolago. Lahko izbiramo med nešteto možnostmi, ki nas široko presega. Ponudbe je toliko, da na koncu ostanemo kakor ujeti, ker več ne vemo kaj izbrati in kam se usmeriti. Smo kakor otrok na Miklavžev dan, ki paraliziran zaradi množice daril joka, ker ne ve kaj bi zgrabil.

Izbrati pomeni odpovedati se nečemu drugemu, kar bi tudi lahko bogatilo in veliko obetalo. In prav v tem je težava. Živimo utopijo, da se je odpovedi mogoče odpovedati. Posledice so katastrofalne: v medčloveških odnosih ni več osebne zavezanosti, ampak logika »uporabi in odvrzi«. Trenutna mrzlica spletnega klepetanja to zelo dobro ponazarja. Nikoli ni bilo toliko izbire za navezovanje stikov in nikoli ti stiki niso bili tako neosebni, prazni, površni, oddaljeni, odtujeni in popredmeteni. Mnogi mladi imajo na spletu ogromno »prijateljev«, v resničnem življenju pa nobenega, ker jim to ni všeč in ne zaupajo nikomur. Imajo le znanca, ki jih uporabljajo, kadar sami hočejo.

Še sreča, da od posledic lastnih dejanj ni mogoče pobegniti. Ni mogoče uživati sadov svobode brez odpovedi in dolžnosti. Ne moreš biti svoboden od vsega in svoboden za nobeno stvar. In kar je še najhuje, človek lahko svojo svobodo izgubi, ne da bi se tega zavedal. Lahko postane suženj, ki se posmehuje lastnim verigam.

Če svoboda pomeni osvoboditev od določenosti, se današnji človek poskuša s to določenostjo zliti in noče postavljati nobenih omejitev lastnemu poželenju. Izogiba se, da bi ustvaril nujno distanco do samega sebe, ki jo svoboda zahteva. Z zabavo in materialnim obiljem hoče pred tem trpljenjem pobegniti. Uživanje in zabava sta dva velika zaveznika infantilnega bega. Za otročjost je značilno, da hoče imeti zagotovljeno gotovost in udobje brez vsake dolžnosti ali obveznosti. Vse se mu mora nuditi. Doživljati mora lažen občutek, da je vsemogočen. Vse mora biti sedaj in že. Današnja tehnika nam daje občutek, da smo mali bogovi, ki uporabljajo čudežne proteze. Imperij potrošništva in zabave nam daje občutek, da mora svet delovati kakor vsemogočna mati in dovilja, ki živi samo za nas, ne da bi imeli mi do nje ali do kogarkoli kakršnekoli obveznosti in bi nas kdo na podoben način uporabljal. Vse pa poteka pod geslom: Ne odpovej se ničemur.

Čudovita svoboda, ki nam jo je moderen čas prinesel, se izrodi in skrči na izbiro med različnimi televizijskimi kanali, med raznimi naslovi na spletu in med različnimi modeli avtomobilov. V dramatičnem ritmu trošimo in trošimo, da bi pobegnili od težke dolžnosti temeljnih odločitev. Toda takšno življenje brez kakršnekoli oporne točke, brez načela in temelja, brez mej, v vsakem izmed nas le povečuje tesnobo in praznino, odtujenost in oddaljenost.

Zato Cerkev čaka naslednje poglavje: z ubogimi tega sveta želim deliti svojo usodo. To je največji dar, ki ga Cerkev lahko prispeva današnji človeški družbi (prim. CS 42,2.5). Krščanstvo ni v besedah, ampak v uresničevanju Božje volje z dejanji in ne z občutki. Bog je ljubezen in usmiljenje. Njegov otrok je tisti, ki kakor on, ljubi vse v mislih, besedah in dejanjih. Zapoved ljubezni je pot življenja. Kdor ne hodi po njej si spravlja na glavo smrt. "Kajti moč, ki jo more cerkev vdihniti današnji človeški družbi, obstoji v tej veri in ljubezni, dejavno uresničevanih v življenju, ne pa v kakem zunanjem gospostvu, izvršenem z zgolj človeškimi sredstvi" (CS 42,3).

Nismo si podobni samo v oddaljenosti in odtujenosti. Evangelij nas po Cerkvi skozi vso zgodovino imenuje milosti polne. Zakaj? Zato ker smo si še veliko bolj podobni v tem, da nam je On vsem blizu. Vsakemu izmed nas. Gospod je s teboj - Emanuel - je njegovo resnično ime. On je edini, ki ni oddaljen in se nikoli ne oddalji od nikogar. On namreč hrepeni in dela v slehernem srcu - tvojem in mojem, vsak hip in vso večnost. Pomagajmo si pri razumevanju in zavedanju tega, kar dela On, Bog z nami! Zahrepenimo po Njem. Dajmo mu prostor. V njegovih očeh lahko spet ugledamo in z veseljem sprejmemo svojo veliko dragocenost in dostojanstvo. Ko se tega ponovno globlje in bolj zavestno zavedamo privrejo v nas na dan velike želje, da bi bili božje bivališče in živeli iz tega, da smo Njemu dragoceni in da v srcu nosimo njegovo večno ljubezen. Odtujenosti, oddaljenosti, površnosti, nesmisla in ubijajoče samote je konec.

Bog je edini resnični in pravi sogovornik vsakega izmed nas. Vabi nas k čuječnosti in budnosti, da ne izgubimo njegove Besede in s tem svoje dragocenosti, ki nam jo zagotavlja. Od tega notranjega sogovornika je odvisno kam gre naše življenje in življenje naših otrok. Od tega je odvisna naša smer in sreča, naš način dela in bivanja, obstoj našega naroda in naša večnost.

Utrinek: Sadna zapoved

Zgodba iz knjižice Anthonija de Mella: Žabja molitev, str.76

V pusti deželi je bilo malo dreves in bilo je težko dobiti sadje. Pripovedujejo, da je Bog hotel zagotoviti, da bi ga bilo za vsakogar dovolj. Prikazal se je preroku in rekel: »To je moja zapoved vsem ljudem za sedanje in prihodnje rodove: nihče naj ne poje več kot en sadež na dan. Zapiši to v sveto knjigo. Vsakdo, ki bo prekršil zakon, bo grešil zoper Boga in zoper človeštvo.«

Zakona so se stoletja zvesto držali, dokler znanstveniki niso odkrili možnosti, kako puščavo spremeniti v zeleno deželo. Dežela je postala bogata z žitom in živino. In drevesa so se šibila od teže neobranega sadja. Toda civilne in religiozne oblasti v deželi so še vedno uveljavljale sadni zakon.

Vsakogar, ki je opozarjal, da je greh proti človeštvu pustiti sadje gniti na tleh, so imeli za bogokletneža in sovražnika morale. Ti ljudje, so rekli, ki postavljajo pod vprašaj modrost božje svete besede, se pustijo voditi od domišljavega razuma in jim manjka duh vere in pokorščine, ki edini oznanja resnico.

V cerkvah so v pridigah pogosto kazali na tiste, ki so kršili zakon in ki bodo slabo končali. Nikoli niso omenjali enakega števila tistih, ki so se zvesto držali zakona, pa so slabo končali, ali ogromnega števila tistih, ki so uspevali, čeprav so ga prekršili.

Nič se ni dalo narediti, da bi se spremenil zakon, ker je bil prerok, ki je trdil, da ga je dobil od Boga, že dolgo mrtev. On bi imel morda pogum in razum, da bi spremenil zakon, ker so se spremenile okoliščine, kajti zanj božja beseda ni bila nekaj, kar je treba častiti, ampak nekaj, kar naj se uporabi v dobro ljudi.

Posledica tega je bila, da so se nekateri javno norčevali iz zakona in iz Boga in iz religije. Drugi so ga skrivaj prelomili, vendar vedno z občutkom, da delajo narobe. Velika večina pa se ga je strogo držala in se je imela za sveto samo zato, ker se je držala nesmiselne in zastarele navade in je bila preveč preplašena, da bi jo zavrgla.

Če bi to razmišljanje pisala v prvih letih po razvezi, bi brez pomisleka odgovorila pritrdilno. Iz rokava bi stresla vsaj deset dogodkov, dejanj, izjav posameznikov v življenju širše skupnosti Katoliške cerkve, ki bi utemeljevali moj pritrdilni odgovor. Poudariti moram, da so prva leta po razvezi naporna.

Znašla sem se v popolnoma neznanem svetu, ki mi je bil vsiljen in ga nisem hotela sprejeti. Bila sem celostno ranjena tako močno, da se nekaj let nisem v celoti zavedala razsežnosti ran in bolečin telesa ter duha. Bolečine so mi zadajali ljudje iz širše skupnosti, ljudje s katerimi nisem bila v osebni odnosu (sorodniki, znanci, uradne osebe cerkve, ...).

Ljudje s katerimi sem že pred razvezo tkala osebni odnos, so ostali ob meni in mi izkazovali brezpogojno ljubezen. Kadarkoli sem jih potrebovala, so me poslušali, mi z besedami in dejanji utemeljevali, da je Kristus prišel tudi zame in moja otroka. Seveda sem morala postajati vse bolj samostojna in gotova, počasi sem na novo ovrednotila svoje življenje, delo, pričakovanja. Na tej poti me je spremljal in je še vedno z menoj moj osebni voditelj - duhovnik, ki je ključna oseba, da me odnos širše skupnosti Katoliške cerkve ni zrinil na rob, morda celo čez. Prepričana sem, da so k temu pripomogle tudi moje krščanske korenine, tihe molitve znanih in neznanih ljudi in zelo pomembno dejstvo, da sem se še pred sklenitvijo svetega zakona počutila del krščanske mladine svojega časa.

Vse naštetu in sam Bog ve, kaj še mi je pomagalo, da sem si v več kot desetih letih »razporočnosti« oblikovala strpnejši odnos do izjav uradnih predstavnikov Katoliške cerkve. Izjave, kot so: »Da bo cerkveno sodišče pospešilo postopke dokazovanja ničnosti cerkveno sklenjenih zakonov, ker je menda edini problem teh ljudi, da se čim prej spet lahko cerkveno poročijo in tako spoštujejo cerkvene zakramente«. Ali druga izjava: »Da mora cerkev na načelni ravni spoštovati družino!« Družina z enim staršem je del današnjega življenja, s katero pač uradna Cerkev ne ve kaj početi! Kot bi vsakdanje življenje odraslega in otroka temeljilo le na tem. Želim poudariti, da se dandanes dnevno dogajajo pomembne spremembe človeku in ljudem, ki živimo v različnih družinah, da pa uradna Katoliška cerkev prepočasi ali pa sploh ne odgovarja potrebam časa. Zdi se mi, da se obnaša, kot da bi bila sama sebi dovolj, predvsem na področju medčloveških odnosov v partnerski in družinski skupnosti.

Kristus je farizejem konkretno pokazal in povedal, čemu ga je Oče poslal med ljudi.

Kljub temu Božji duh deluje tudi tam, kjer se zdi, da se je človek kar sem oklical za Boga. Tudi znotraj Slovenske katoliške cerkve, je počasi vzkliko gorčično zrnje UPANJA ZA KAKORKOLI RAZVEZANE, RAZPOROČENE! Slovenski jezuiti sledijo svojemu poslanstvu skrbi za ljudi, ki smo se znašli na robu katoliške skupnosti, ki v današnjem slovenskem prostoru hrepenimo po sprijetosti s Cerkvijo, kljub temu, da smo zaznamovani z življenjsko izkušnjo razveze, razporočnosti.

Zatekamo se po pomoč k Svetemu Duhu, kajti zavedamo se, da brez Milosti človek ne zmore! Skupaj z njimi nas je nekaj zaznamovanih položilo v zemljo zrnje upanja za vse ljudi, ki smo se znašli in se bodo znašli v skupini, s katero Slovenska Katoliška cerkev še ne ve kaj početi!!!

Verujemo pa tudi, da smo del Božjega stvarstva, kjer se vse dogaja na dolgi rok!!!

Na posvetu o razvezanih z naslovom: »Mesto razvezanih v Cerkvi – možnosti, priložnosti, izzivi«, ki smo ga organizirali 28. maja 2005, smo se dogovorili, da zaprosimo škofa msgr. Glavana, odgovornega za družinsko pastoralo v ljubljanski nadškofiji, naj nam predstavi svoje stališče glede možne umestitve odbora za ločene ter njihove družinske člane, saj je bil tedaj zaradi drugih obveznosti odsoten. Zanimalo nas je, kako lahko pri tem pomagajo dekanijski koordinatorji za družino, preko kakšnega sistema lahko predstavimo delo skupine SRCE, kako nam lahko pri tem pomaga ter ga poprosimo, da s pisano in govorjeno besedo spodbudi duhovnike in vernike za prepoznavanje problemov razvezanih ...

23. januarja se je škof našemu vabilu odzval ter nas obiskal. Po začetni predstavitvi našega dosedanjega dela ter izpovedi dveh članov skupine SRCE o njunem počutju v skupini, smo pričeli z vprašanji na temo, ki nas ločene vernike bremenijo: kam nas je uradna Cerkev pripravljena umestiti, kako nas je pripravljena sprejeti ter na kakšen način nam je pripravljena pomagati.

Škof msgr. Glavan je na začetku pogovora izrazil veselje nad delovanjem skupine ter poudaril, da je potrebno posebno skrb nameniti ločenim, saj »ne potrebujejo zdravnika zdravi, ampak bolni«. Poudaril je raznolikost položaja med ločenimi (tistimi, ki si ustvarijo novo zvezo, tistimi, ki po razvezi ostanejo sami, vlogi cerkvenega sodišča ...). Na točno določena vprašanja, kot npr.: kako naj bi se izražala ta posebna skrb, kaj lahko pričakujemo od škofijskega odbora za družino, kako naj bi se škofije lotili programov za ločene ter predvsem kako naj bi potekala pastoralna skrb za otroke iz nepopolnih družin in ali bodo enostarševske družine omenjene na letošnjem velikošmarnovskem srečanju družin pa žal nismo dobili jasnih odgovorov. Škof msgr. Glavan je izpostavil delovanje družinskega inštituta, ki ga vodi p. dr. Kristjan Gostečnik, kot ene izmed oblik pomoči ločenim. Predlagal je, naj p. dr. Vili Lovše pripravi poročilo o delu skupine za duhovnike, predvsem pa je svetoval, da je na medškofijski odbor za družine potrebno nasloviti vlogo z opisom dosedanjega delovanja ter tako zaprositi za ustanovitev pododbora za ločene.

Pobuda torej še vedno ostaja na naši strani in očitno je, da nas čaka še dolga pot, da bi postali enakovredni del Cerkve. Želimo, da se o nas spregovori z razumevanjem, vendar ne le v negativnem smislu! Naj bo storjen naslednji korak: prehod od zaznavanja problema k reševanju le-tega! Težke življenjske preizkušnje so nas prekalile in utrdile v vztrajnosti in veri, zato seveda ne izgubljam upanja in bomo nadaljevali s prizadevanji, da se skrbi za ločene namenja potrebna pozornost.

V skupini SRCE, zlasti na izletih, kjer je več časa za osebne pogovore, smo večkrat obravnavali že »obrabljeno« temo, kako smo sprejeti v Cerkvi, katere so tiste stvari, ki marsikoga z rahlejšo osebno vero po razvezi odganja od rednega obiskovanja svete maše, prejemanja zakramentov ter iskanja razumevanja v alternativnih New agerskih skupinah.

Če o stvareh ne spregovorimo, ljudje, ki največkrat niso namenoma izrekli za nas bolečih besed, ne morejo vedeti, da je to lahko za nekoga zelo boleče. Tako smo temo decembrskega srečanja posvetili prav temu, kar je nas osebno v težkem času po razvezi, ko smo bili še posebej občutljivi, prizadelo ter nam povzročalo bolečine in kaj nas še vedno moti. Nekaj zapisov objavljamo:

- »Če te en človek ne mara, imaš občutek, da te vsi v župniji »čudno« gledajo. Bistvena težava je, da se zaradi prizadetosti sam ne spoštuješ. Sama sem »bežala« v različne cerkve po Sloveniji. S tem sem se izognila temu, kaj bodo rekli drugi. To mi je pomagalo k zbranosti.«
- »V pridigi duhovnik poudarja, da samo popolna družina otroku omogoča varno okolje, kjer je prisoten Božji blagoslov. Otroci so srečni, obdarjeni, le če živijo z očetom in materjo. Izogibanje natančni razlagi tega, kdo je razporečen in kdo ni, kdo sme prejemati obhajilo in kdo ne ... Poudarjanje popolne družine v učbenikih za verouk. Odnos na cerkvenem sodišču! (lahko se je v desetih letih že izboljšal/a!!!). Hvala za tako iskren in pogumen pristop k problemu v slovenski cerkvi!«
- »V pridigi: poudarjanje in prikazovanje samo idealne družine. Ni niti omenjeno, da obstajajo tudi enostarševske družine.«
- »Ko sem se preselil v novo župnijo, me je župnik lepo sprejel. Ko pa je zvedel, da sem ločen, me ignorira že štiri leta. Osebno sem se obrnil na sodnika cerkvenega sodišča z namenom, da mi pomaga začeti postopek za ničnost. Naredil sem vse kar je zahteval, po treh mesecih pa se je izkazalo, da je dokumente izgubil??? Imam pa tudi zelo lepe izkušnje. Hvala Bogu za take duhovnike.«
- »Na zahvalno nedeljo vsako leto v naši župniji praznujejo zakonci-jubilanti. Če se ne bi ločila, bi midva letos praznovala 10 obletnico. Ljudje so govorili: »Ali se nista tudi onadva pred desetimi leti poročila?« Hvaležna sem gospodu župniku, da je rekel, naj se pari sami prijavijo in naju sploh ni omenil. Jaz pa sem šla k maši rajši v soboto zvečer, da mi ne bi bilo v nedeljo ob devetih preveč hudo.«
- »Na romanjih, ali duhovnih vajah je pri zakoncih miza vedno zasedena. V pridigah ni izraženega spoštovanja do ločenih. V predavanjih ni občestvenosti - so samo za družine. Z izrazom »samo za zakonce« mislimo družino. S tem se nas loči, pa tudi skrbimo za svoje otroke kot en partner. Duhovniki pri spovedi ločitve ne razumejo oziroma ne marajo ločitvene tematike. Vsaj tak je moj občutek, naj se mi oprostijo.«
- »Z raznimi duhovniki ob priliki spovedi nimam pripomb (bilo jih je več). Vsak na svoj način mi je skušal povedati, da je v krščanstvu križ tisti, zaradi katerega se je vredno potruditi. Več je težave so bile pri prijateljih in znancih, kajti njihove žene so se ustrašile situacije, ki je bila sicer moja, lahko pa bi bila tudi njihova. Površno življenje in življenje po nekakšnih vzorcih je preteklost.«
- »Poudarjanje družine in njene pomembnosti med pridigo. Vedno sem pod besedo »družina« razumela popolno družino, zato me je razpad moje družine bolel. Zdaj mislim, da je moja sedanja družina ravno tako blagoslovljena, nič manj vredna, čeprav šteje manj članov. V veroučnem delovnem zvezku je vprašanje: Kaj oče stori zate? (Najbrž so hoteli otrokom približati Boga kot dobrega Očeta). Mojim otrokom oče ni stal ob strani.«
- »Razčiščevanje, pogovor o ločitvi s cerkvenega stališča, me je šokiralo, prizadelo. Dobila sem občutek o manjvrednostnem položaju. Problemi: ponovna poroka; če si z nekom, kako prejemati Sveto Rešnje telo; iz pogovorov sem povzela, da naj ostanem sama ... najmanj problemov in težav.«
- »Pred leti mi je spovednik rekel, da sem se odločila za samski stan in moram zdaj živeti v celibatu, čeprav ni poznal poteka moje ločitve. Morda se nisem odločila sama.«

Prostovoljne prispevke lahko nakažete na transakcijski račun Rezidence sv. Jožefa, št.: 02014-0253671357 s pripisom: za skupino SRCE (darovi za duhovno središče, Nova ljubljanska banka, d.d. podružnica Moste)

- »Spovednik mi je rekel: »Pustite, naj odide iz vašega življenja!« Besede so bile ostro izrečene. Zelo me je zbolelo, saj sva 32 let živela v zakonu in imava 3 otroke in takrat že 2 vnuka. Mož pa je enostavno izginil in se čez 6 let potem ločil.«
- »Na Nikodemovih večerih na Teološki fakulteti v Ljubljani je predavatelj govoril o medsebojnih odnosih in je za ločene rekel posmehljivo »tisti revčki«. Zbolelo me je.«
- »Šola za starše je namenjena normalnim družinam, kjer vsak od zakoncev odigra svojo vlogo. Kako pa naj ravna razvezan starš pri vzgoji otrok, saj se v ločeni družini ne vzgaja, ampak pridobiva otroke na svojo stran in opravičuje odločitev za ločitev?«
- »Prepoved sodelovanja na volitvah za ŽPS, čeprav ne živiš v novi zakonski skupnosti. Prenapeto postavljanje zakona in družine za neprestan vzor (vedno je mišljena navzven popolna družina), čeprav vsi vemo, da je vzornih zakonov zelo malo in ni nujno, da so otroci iz takega okolja boljši od tistih iz nepopolnih družin.«
- Nedopustno se mi zdi, da ni možno prejemanje zakramentov in spoved v primeru nove zveze, če pa se sproži postopek za ugotavljanje ničnosti, je po končanem postopku prejemanje zakramentov možno. To se mi zdi farsa, nabiranje denarja. Če vložiš zahtevek za ugotavljanje ničnosti, je tvoj »greh« manjši? S tem se ne strinjam in moj Bog ni tak Bog. Razlogov za ničnost pa je že ogromno, čedalje več... (prim. knjigo: »Zakon, ki ga ni bilo«).
- »Prizadelo me je, da so me pri spovedi duhovniki na vsak način skušali prepričati (v dobri veri!), naj vztrajam v zakonu. Nihče se ne loči kar tako, ampak je to res izhod v sili, manjše zlo; in če jaz ne bi poslušala duhovnikov, bi se ločila že 3 leta prej in bi otrokom in sebi prihranila 3 leta prizorov, ki so njih in mene zaznamovali s trpljenjem in travmatičnimi izkušnjami. Po nepotrebem, žal.«
- »Ob priložnosti prvega svetega obhajila mojega otroka nisem smela sama prejeti obhajila, ker bi zato, ker sem zapustila moža, pohujšljivo delovala v vaškem okolju.«
- »Ne obstajamo za župnijo!«
- »Nimam nobenih slabih izkušenj, vendar sem kot razvezana našla razumevanje in sprejetost najprej pri p. Gostečniku - kot prvo pomoč in nato pri p. Silvu in p. Viliju v skupini »SRCE«. Razvezani imamo zelo slabo samopodobo in pomanjkanje samozavesti, zato smo zelo občutljivi na vzvišen pristop duhovnikov in ostalih ljudi do nas.«

Koledar prireditev v februarju in marcu

- ❖ **V soboto, 18. 03. 2006**, ste prisrčno vabljeni na planinski izlet na Lubnik nad Škofjo Loko. Zborna mesto je kot navadno pri sv. Jožefu v Ljubljani ob 8h. V Ljubljano se bomo predvidoma vrnili okrog 14. ure. Zaradi organizacije prevoza je potrebna predhodna prijava na tel.: 041 664 842 (Helena) ali po el. pošti: helena.rescic@kks-kamik.si
- 3. in 4. postno nedeljo ter na tiho nedeljo (19. 26. marca in 2. aprila 2006 bo pri sv. Primožu nad Kamnikom ob 10h sv. maša). Lepo vabljeni, da se pridružite romanju po prijetni in nezahtevni poti.
- Dekanijski odbor za zakon in družino vabi **v petek, 17. februarja, ob 20. uri v župnijsko dvorano v Kranju** (Tavčarjeva 43) na večer s pričevalci in na predavanje p. Vilija Lovšeta z naslovom: Kako živeti in vzgajati po ločitvi?
- 6. 2. 2006 ob 17h se je pričel nov cikel srečanj Šole za starše. Tema osmih srečanj je **spodbujanje rasti samospoštovanja**. Srečevali se bomo na štirinajst dni ob ponedeljkih, od 17h do 18.45.
- Pričel se je nov cikel srečanj šole za starše v župniji Grosuplje in župniji Preserje na temo **Vzgoja za celostni razvoj**. Še se lahko pridružite. Prijave in informacije dobite: silvo.sinkovec@rkc.si ali 041 785 111 ali jerneja.burja@rkc.si 041 916 137 ali <http://www.rkc.si/vzgoja/>.
- 17. 2. 06 bo v Društvu katoliških pedagogov v Ljubljani predaval dr. Franc Cukjati, predsednik državnega zbora. Predavanje bo v Duhovnem središču sv. Jožefa. Vsi, ki vas zanima njegov pogled na šolo in vzgojo, dobrodošli.

Prostovoljne prispevke lahko nakažete na transakcijski račun Rezidence sv. Jožefa, št.: 02014-0253671357 s pripisom: za skupino SRCE (darovi za duhovno središče, Nova ljubljanska banka, d.d. podružnica Moste)

- Naslednji seminar Osebni dnevnik bo od 31. 3. - 2. 4. (prvi del) in od 5. - 7. 06 (drugi del). Seminar vodi p. Silvo Šinkovec. Informacije in prijave: revija.vzgoja@rkc.si ali 01 4383983.

Oglasi, obvestila

- Naslednje srečanje skupine bo v ponedeljek, **27. 02. 2006**. Lepo vabljeni k sv. maši za razvezane ob **19h. Po maši bo srečanje.**
- Srečanja skupine srce v tem šolskem letu bodo:** 27. marca, 24. aprila, 29. maja in 26. junija. Več informacij o programu in spremljajočih dejavnostih je na voljo v zgibanki, ki smo jo pripravili prav z namenom informiranja starih in novih članov o načrtovanih dogodkih v tem šolskem letu. Lepo vabljeni, da se srečanj in ostalih dejavnosti udeležite.
- Sinoda nas vabi, da se Cerkev na Slovenskem bolj posveti razvezanim, katerih število vztrajno narašča. K temu pastoralnemu delu smo povabljeni tudi redovniki in redovnice. Ena od pobud je, da bi nastalo več skupin za samopomoč. Pripravljamo tečaj za spremljevalce takih skupin ločenih. Da bi bili tej nalogi kos, se je potrebno usposobiti. **Tečaj za voditelje skupin SRCE** (skupnost razvezanih v Cerkvi) bo potekal v Duhovnem središču svetega Jožefa v Ljubljani. Prvi del tečaja za vodenje bomo začeli v petek, 19. maja od 17. do 20. ure; nadaljevali pa v soboto, 20. maja od 9. do 18. ure 2006. Drugi del tečaja bo potekal 2. in 3. junija, prav tako od 17. do 20. ure in od 9. do 18. ure 2006. Vabimo vse, ki bi radi v duhu slovenske sinode pomagali razvezanim. Za tečaj se prijavite gospe Vilmi Moderc 031 321652, vilma.moderc@siol.net
- Duhovne vaje za razvezane** bodo potekale od 9. - 11. junija 2006 (kraj še ni določen); vodil jih bo p. Viljem Lovše. Prijavite se po tel.: 041 664 842 (Helena) ali po el. pošti: helena.rescic@kks-kamik.si
- Vabljeni ste tudi na daljše duhovne vaje od 18.3. do 24.3. pri sv. Duhu pri Škofji loki. Prijave sprejema sestra meta.potocnik@rkc.si
- V penzionu Mavrica, ki deluje v okviru Salezijanskega zavoda v Veržeju, vam ponujamo prijetno preživljanje počitnic v mirnem okolju, kjer je veliko možnosti za sprostitev in rekreacijo.**
V obnovljeni hiši so lepo opremljene sobe in igralnica. V tišini hišne kapele lahko najdete mir in se notranje obogatite. Bližnje Panonske terme (Radenci, Banovci, Moravske toplice, Lendava in Ptuj) vam omogočajo, da poiščete veselje in zdravje v termalni in navadni vodi.
Posebej ugodni so paketi pet ali sedemdnevnega bivanja s polpenzionom in kopanjem v samo kilometer oddaljenih Termah Banovci. Informacije: Salezijanski zavod Veržej, tel. 02 588 90 60, GSM 051 370 377 ali 041 357 640, e-pošta: zjs.oe-mavrica@quest.arnes.si, <http://marjanisce-verzej.cerkev.net>
- NOVOST: od meseca maja 2005 dalje so vsa glasila skupine SRCE na voljo na spletni strani jezuitov:** <http://jezuiti.rkc.si/?q=node/view/40>. Tudi sicer ste vabljeni, da obiščete njihovo spletno stran, kjer so vedno na volji sveži podatki o raznih dogodkih, duhovnih vajah....
- Vsi bralci glasila SRCE ste lepo povabljeni, da s svojim prispevkom popestrite in obogatite naše glasilo. Prispevke pošljite po el. pošti na naslov: helena.rescic@kks-kamnik.si ali na naslov: Helena Rešičič, Ljubljanska 21e. 1241 Kamnik

ZAHVALA

V preteklem letu ste na transakcijski račun ter preko posebnih darov skupini SRCE darovali 74.761 SIT.

Zbrana sredstva bodo dobrodošla za pokrivanje najnujnejših stroškov delovanja skupine SRCE, točna poraba bo znana po prihodnjem sestanku odbora.

Vsem darovalcem iskrena hvala, Bog vam povrni!

Prostovoljne prispevke lahko nakažete na transakcijski račun Rezidence sv. Jožefa, št.: 02014-0253671357 s pripisom: za skupino SRCE (darovi za duhovno središče, Nova ljubljanska banka, d.d. podružnica Moste)